

сандръ обладавалъ и не по малкото искусство да извлича отъ побѣдитѣ си най голѣми згоди и полза. Но той никога не се увличалъ отъ побѣдата, никога за прѣслѣдване на разбития и безопасния вече врагъ не жертвувалъ по важни и положителни згоди. Но за туй пѣкъ, ако нуждата и обстоятелствата изисквали, той прѣслѣдвалъ неприятеля съ неимоверно напяржение на силитѣ, бързина и рѣшителность. Най изумително въ това отношение било прѣслѣдването на Дария и Бесса.

Най послѣ — обсадитѣ на Александра безспорно го турватъ въ числото на най искуснитѣ полиорцетици въ древността, отъ които малцина имало нему подобни, още по малко равни

И въ справедливото си удивление къмъ неговитѣ гениялни дарби и чудни военни подвизи, потомството го включило въ малкия, избранъ сонмъ на *най великитѣ въ свѣта полководци отъ всичкитѣ времена и народи*, и го признало за образецъ, напълно достоенъ за изучение и подражание.